

Pere Prat
Ex-Directiu de Vivesa

Nous reptes

Mai el món globalment havia conegut un període de prosperitat com l'actual, i si no us ho creieu només cal revisar les dades econòmiques del 2005. De les nou regions econòmiques del planeta, set han superat la barrera d'un creixement superior al 3%. Només Europa i Oceania han quedat netament per sota. Pel que fa a països, dels 176 que hi ha, 104 han superat el 4% i només 3 estan en recessió (Zimbabwe, Seychelles i la Guyana). Dels 1.520 milers de milions de nova riquesa creada el 2005, les poderoses economies americanes i asiàtiques n'han produït dues terceres parts. Cada una d'aquestes, dues vegades més que Europa occidental. En aquest món global el vell continent esdevé el fanalet vermell. És a dir el furgó de cua del planeta malgrat tenir totes les infraestructures i el capital necessari per iniciar nous projectes.

Continua havent-hi abundor de liquiditat, que manté els interessos baixos i que facilita el finançament de moltes iniciatives. També un mercat cada vegada més obert que permet la lliure circulació de mercaderies. Però la moneda única que havia de generar dinamisme ha esdevingut un matalàs confortable perquè els països membres del club no escometin les reformes necessàries que queden entrebancaades atès que la gent no vol perdre cap dels avantatges que tenen aconseguits i fins ara garantits pels seus governs.

Estem immersos en un clima econòmic de cercle viciós on els trets més significatius són: el creixement feble, la baixa productivitat, un mercat laboral rígid que genera poca ocupació de qualitat i una baixa demanda interior. Però la política monetària ha estat correcta i no s'han fet els excessos que ha fet per exemple l'economia americana...

La situació és, doncs, delicada. Ja ho veiem també a la nostra comarca. Malgrat aquest panorama hi ha un munt de possibilitats. Com no n'hi ha hagut mai. Només hem d'estar a

l'aguait de les oportunitats que es generen i no únicament esperar que passin davant la porta. No tot s'acaba en els serveis i a posar-se en negocis especulatius. Les empreses tenen més actius que els que es posen en el balanç financer. Hi ha un entramat de relacions, uns valors i uns actius econòmics i humans que s'han de potenciar.

Fa poc temps un amic em deia que ell sempre havia tingut por de malbaratar l'economia de la seva empresa per manca o reducció de la seva clientela. Em deia que el que més el fa patir en aquest moments és la desaparició de proveïdors, i que això l'obligava a anar lluny a cercar-los, la qual cosa li havia comportat problemes logístics i de qualitat, però alhora li havia millorat molt el marge de contribució i ara la seva productivitat i eficiència era superior a la d'abans. El que ens pot matar és entrar en un procés escleròtic on ens aferrem al que s'ha fet sempre i que ens queixem, com sempre, de la qualitat de les comunicacions, els problemes estructurals i els grans desafiaments econòmics. Hi ha en canvi tot un món microeconòmic a l'abast de les nostres possibilitats. Un món on també es belluguen emprenedors com nosaltres que busquen cada dia com crear riquesa.

El capital continua cercant bones idees en les quals invertir, i el món, tan gran i alhora tan petit, és obert a tots. Hem d'acabar de creure'ns que aquest espai, i els competidors que comporta, són avui el marc on s'ha d'actuar. Hem de preparar-nos permanentment i agafar els coneixements, procediments i pràctiques que calgui per fer-ho amb eficàcia. Probablement s'haurà de deixar el confort d'un espai segur, però no oblidem que no hi ha compensació si no hi ha risc i treball. El benefici esdevé de saber utilitzar ambdós criteris de manera equilibrada. Els coneixements i la tradició són a Europa, però cal treure'ns la son de les orelles... Cada dia surt el sol i no estan els temps només per ajeure's a gaudir-lo...